

Gejaagd door de wind...

Op 2 juni was het weer tijd voor ons maandelijks tochtje. We gingen op pad naar de Jacobushof in Lennisheuvel. Maar o, o, wat waaide het! Er stond zo'n harde wind dat ik 's-morgens nog een telefoontje kreeg of het wel doorging. 'Wij rijden altijd', was mijn antwoord en zo bleek het ook die dinsdag weer. Het Raadhuisplein stroomde uiteindelijk gewoon vol, net als op de andere ritdagen.

Sommige fietsers zagen het somber in. Zij zouden flink moeten trappen terwijl de voorfietsers ook nog eens de volle laag zouden krijgen. Het zweet gutste Frans Bergen al gauw van het voorhoofd. De trui ging uit en de mouwen van zijn jack werden opgestroopt. En dat terwijl wij als scootmobilisten ons gelukkig prezen met onze dikke jassen waar het toch nog wel doorheen waaide.

Met als toegift soms nog een extra zware windvlaag reden we de altijd mooie route naar de Jacobushof. De natuur stond nu in volle bloei. Volop bloemen in de bermen en de weilanden. Vooral de vele malse boterbloemen sprongen in het oog.

Bij de Jacobushof werden we met complimenten overladen. Wij waren echte 'diehards' dat we met zulk weer gekomen waren! Om maar in de sfeer te blijven; het weer zal ze geen windeieren gelegd hebben. Wij waren wel toe aan een warme drank en een tweede rondje ging er ook nog goed in!

Op de terugweg genoten we opnieuw van de mooie, groene omgeving van Best. In onze woonplaats aangekomen gingen we nog naar Il Gusto voor onze nazit. Omdat de wind voor die dag wel even genoeg om onze oren geblazen had, gingen we fijn binnen zitten. Stof tot praten hadden we volop en de drankjes smaakten heerlijk na een toch wel gedenkwaardige tocht.

